

[Indenrigsministeren.]

mune har paa nærværende Tidspunkt, uanset om dette Lovforslag gennemføres eller ikke, Adgang til at rejse andre Indlemmelsesspørgsmaal end det, som fra Landdistriktets Side er rejst overfor Bykommunen, og en Indenrigsminister, in casu jeg, har derfor Adgang til overfor et saadant nyt rejst Krav at indtage den Stilling at sige: Jeg ønsker dette Krav undersøgt, jeg ønsker Forhandlinger mellem de to Kommunalbestyrelser, Byens og Landkommunens, iværksat, jeg ønsker at høre Amtsraadet i Sagen, og jeg har ogsaa Adgang til, naar disse Forberedelser er truffet, at nedsætte en Kommission til Behandling af det af Bykommunen rejste Indlemmelsesspørgsmaal og til at lade det fra Landkommunens Side rejste henligge uafgjort, indtil Indstilling fra Kommissionen til Behandling af det af Byen rejste Spørgsmaal foreligger. Denne Adgang har Indenrigsministeren nu, denne Adgang har Bykommunen nu, og i denne Adgang sker der ingen som helst Ændring ved det her foreliggende Lovforslag. Men jeg har for mit private Vedkommende tilføjet, at hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, og hvis der fra Odense Kommunes Side rejses et saadant nyt Indlemmelsesskrav, vil der for mig i den nye Lov ligge en Tilskyndelse til at tage disse Spørgsmaal op til Overvejelse samtidig med Behandlingen af Indlemmelsessagen for St. Hans Landsogns Vedkommende, fordi jeg vilde finde det rimeligt at give Odense den samme Adkomst, som i Henhold til dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, erkendes at være ret og billig i andre Indlemmelsessager. Men denne Adkomst har jeg ogsaa nu, hvis saadanne Krav rejses, det hviler fuldstændig i min Haand; hvis Odense ønsker at gøre saadanne Krav gældende, og hvis jeg finder ved min foreløbige Undersøgelse af saadanne Krav, at der er noget som helst berettiget i dem. Jeg har udtalt mig saaledes ved Behandlingen af Sagen i Landstinget; jeg synes, Udtalelsen er fuldkommen klar og tydelig, den giver ikke Plads for nogen som helst Formodning om, at jeg i det specielle Indlemmelsesspørgsmaal, som her saa stærkt er fremhævet, ved denne Lovgivning har søgt at tilvejebringe særlige Forhalingsmuligheder.

Det ærede Medlem Hr. Hauge siger, at naar Odense ikke ønsker andre Landdistrikter indlemmet, ikke Dalum og ikke hvilke andre der nu kunde komme i Betragtning, har det sine gode Grunde, og saa føjede det ærede Medlem til, idet han

sendte et af sine milde Blikke ud over Tinget, at disse skulde han ikke omtale — det var aabenbart for ikke derigennem at afsløre denne Træskhed fra Odense Kommunes Side. Jeg maa derom sige, at det var jo det ærede Medlem Hr. Hauge, der paa ny fik pustet Liv i Indlemmelsessagen; det ærede Medlem har sandsynligvis ogsaa hertil haft sine gode Grunde, og jeg skal vise ganske den samme Hensynfuldhed overfor det ærede Medlem Hr. Hauge, som han har ønsket at vise overfor Odense Kommune, og undlade at omtale, hvilke disse er.

Det ærede Medlem spurgte, om det var Hensigten at give Loven tilbagevirkende Kraft. Jeg mener, at jeg fuldstændig har svaret derpaa, først i Landstinget og nu absolut her i det høje Folketing, saaledes at det ærede Medlem formentlig dermed maa være tilfreds.

Dermed bortfalder formentlig ogsaa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede om, hvorfor der skulde aabnes Mulighed for, at en Kommission kan kræve en ny Afstemning ved Behandling af løbende Indlemmelsessager, selv om Afstemningen tidligere har fundet Sted; thi det ligger jo i Sagens Natur, hvorfor denne Adgang skal gives, og det ærede Medlem forstaaer det særdeles vel. Thi det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har jo fuldkommen Ret i, at hvis jeg etablerer en Afstemning indenfor en eller anden Kreds af Personer om, hvorvidt de ønsker en økonomisk Fordel, som paa ingen Maade, naar de opnaar den, kan virke beskæmmende for dem, er det højst sandsynligt, at jeg kan faa saa at sige alle, maaske alle til at underskrive derpaa. Vi er jo ikke alle i den Grad Altruister, at vi afviser Muligheden for økonomiske Fordele, endogsaa paa andres Bekostning, naar de dækkes af Lovbestemmelser, og ingen i den Anledning vil kunne rette nogen som helst Bebrejdelse imod den enkelte. Men nu sker der, hvis dette Lovforslag gennemføres, en væsentlig Ændring med Hensyn til Opnaelsen af saadanne økonomiske Fordele, i alt Fald med Hensyn til deres øjeblikkelige Opnaelse. Og hvis nu Kommissionen maatte have Indtrykket af, at det netop er denne specielle økonomiske Fordel, den store Skattelettelse, som man i Odense St. Hans Landsogn har haft for Øje, saaledes at Sandsynligheden taler for, at man, naar denne ikke indtræder øjeblikkelig, men kun gradvis og derigennem fortøner sig i det usikre, da maaske vil anlægge en anden Betragtning, ja, saa bør Kommissionen have